

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

Cod ECLI

Dosar nr. 552/33/2025

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIEREA CIVILĂ

Ședința publică din 23 iulie 2025

Completul constituit din:

Pe rol judecarea **cererii de suspendare** a HG nr. 327/2025 până la soluționarea definitivă a dosarului, în temeiul art. 15 din Legea nr.554/20204, formulată de reclamantele ASOCIAȚIA DECLIC și ASOCIAȚIA BANKWATCH ROMÂNIA - FILIALA CLUJ, în contradictoriu cu pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI, MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR și S.P.E.E.P.H HIDROELECTRICA SA, în cadrul acțiunii având ca obiect anularea HG 327/2025.

Mersul dezbaterilor, susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 14.07.2025, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera în temeiul art. 396 C.pr.civ. a dispus amânarea pronunțării, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

C U R T E A :

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Cluj sub nr. 552/33/2025, reclamantele Asociația Declic și Asociația Bankwatch România-Filiala Cluj au solicitat, în contradictoriu cu pârâții Guvernul României, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și SPEEPH Hidroelectrica SA, anularea și suspendarea, în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004, până la soluționarea definitivă a dosarului, a HG nr. 327/2025 privind aprobarea aprobarea scoaterii definitive din fondul forestier național a terenului în suprafață de 37,5263 ha, de către Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale „Hidroelectrica” SA, pentru realizarea lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajare Hidroenergetică Răstolița”.

În motivarea cererii de suspendare, reclamantele arată că au calitate procesuală activă, în temeiul art. 20 alin. 5 din OUG nr. 195/2005 coroborat cu art. 9 din Convenția Aarhus, în condițiile în care Hotărârea nr. 327/2025 ce face obiectul cererii de suspendare, este un act administrativ emis de Guvernul României, cu un impact semnificativ asupra mediului, întrucât autorizează scoaterea din fondul forestier și defrișarea în zone de protecție integrală și habitate prioritare.

În același sens este și jurisprudența CJUE, din care rezultă că accesul larg la justiție acordat ONG-urilor de mediu conferă o contrapondere deciziei de a nu introduce actio popularis obligatorii în materie de mediu, acestea având dreptul de a invoca în justiție încălcarea unei norme care decurge din dreptul Uniunii și al cărei obiect este protecția mediului, neavând nicio relevanță dacă aceasta protejează doar interesele colectivității sau și interesele particularilor (Hotărârea din 12.05.2011, pronunțată de CJUE în cauza C-115/09).

De asemenea, arată reclamantele, interesul legitim privat este dublat de interesul public, existând o legătură puternică între actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele sale, potrivit statutului, în acord cu decizia ICCJ nr. 8/2020, motivele de nelegalitate vizând atât omisiuni cât și măsuri nelegale ale autorităților, care produc consecințe directe asupra mediului.

Astfel, scopul principal al Asociației Declic îl constituie promovarea democrației, păcii, drepturilor omului, valorilor comunitare, egalității, corectitudinii, dezvoltării durabile, protecției mediului, printre obiectivele principale ale Asociației, reglementate de art. 4 din Statut, regăsindu-se 2

atacarea în instanță a deciziilor ilegale ale autorităților locale și centrale în probleme de mediu sau probleme care încalcă drepturile omului și contribuția la reformarea statului de drept, prin organizarea de „proces test”.

De asemenea, scopul Asociației Bankwatch România-Filiala Cluj îl constituie creșterea și conștientizarea publicului asupra problemelor de mediu(...)filiala va facilita organizarea intervențiilor legale și administrative, contribuind, astfel, la o mai bună apărare a intereselor de mediu la toate nivelurile, iar printre obiectivele principale ale filialei, astfel cum sunt prevăzute la art. 6 din Statut, se regăsesc apărarea dreptului la un mediu sănătos, protecția naturii, prevenirea schimbărilor climatice, protecția mediului urban, promovarea surselor regenerabile de energie, promovarea unor modele de viață ecologice, prin orice mijloace legale, precum și inițierea de procese test pentru realizarea obiectivelor, putând angaja avocat în nume propriu conform Legii nr. 51/1995 a profesiei de avocat.

Mai mult, arată reclamantele, în cauza C-252/2022, instanța de la Luxemburg a reținut că organizațiile neguvernamentale de mediu nu trebuie să justifice un interes legitim privat, ci doar interesul public, potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 6 din OUG nr. 195/2005.

Arată reclamantele că au îndeplinit procedura prealabilă prevăzută de dispozițiile art. 7 alin. 1 coroborate cu cele ale art. 7 alin. 11 din Legea nr. 554/2004, plângerea prealabilă fiind înregistrată la data de 11.04.2025, la Registratura generală a Secretariatului general al Guvernului României, prin răspunsul

R/16582/16.05.2022 pârâutul de rd. 2 comunicându-le că HG nr. 327/2025 a intrat în circuitul civil, astfel încât nu mai poate fi revocată.

În ceea ce privește condiția cazului bine justificat, arată reclamantele că HG nr. 327/2025 își are fundament în Acordul de mediu nr. 6/2024 emis de Agenția pentru Protecția Mediului Mureș (în prezenta ANMAP), acord ce constituie un act prealabil esențial, fără de care Hotărârea în cauză, ca act administrativ subsecvent, nu poate fi legal emis.

Or, acest acord de mediu a fost suspendat în mod definitiv prin hotărârea pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosar nr. 6709/117/2024, condiții în care legalitatea HG nr. 327/2025 este ea însăși pusă sub semnul întrebării.

Prin urmare. Reclamantele invocă prezumția lucrului judecat a deciziei civile nr. 465/04.06.2025, prin care Curtea de Apel Cluj a admis cererea de suspendare a acordului de mediu nr. 6/2024, apreciind ca fiind îndeplinită condiția cazului bine justificat, respectiv existența unei îndoieli puternice cu privire la legalitatea actului administrativ.

În același sens invocă reclamantele și dispozițiile art. 17 alin. 3 teza finală din OUG nr. 195/2005 precum și ale art. 14 alin. 7 din Legea nr. 554/2004.

În ceea ce privește condiția pagubei iminente, arată reclamantele că riscul de pagubă iminentă este acut, întrucât:

- Hidroelectrică nu intenționează să obțină autorizație de construire pentru lucrările de defrișare, deși acest lucru i s-a impus prin certificatul de urbanism nr. 23/2024;
- Lucrările de defrișare se vor desfășura într-o zonă de protecție integrală, zonă în care orice activități sunt interzise, potrivit art. 22 alin. 5 din OUG nr. 57/2007; de asemenea, vor fi realizate și în habitate prioritare, prejudiciul ecologic fiind major și ireversibil;
- Lucrările de defrișare vor amplifica riscul de inundații;
- Nota de fundamentare aferentă HG nr. 327/2025 precizează explicit că proiectul nu are un rol de atenuare a viiturilor, astfel încât defrișările propuse vor genera un risc suplimentar la adresa siguranței publice, a comunităților din aval și a bunurilor acestora.

HG nr. 327/2025 are ca obiect scoaterea din fondul forestier a 39 de ha de pădure, în vederea executării lucrărilor de defrișare, lucrări ce au făcut obiectul acordului de mediu nr. 6/2024 suspendat definitiv, astfel încât chestiunea existenței pagubei iminente a fost dezlegată cu caracter definitiv în dosarul nr.

6709/117/2024, motiv pentru care invocă prezumția lucrului judecat, în conformitate cu dispozițiile art. 413 alin. 2 Cod procedură civilă.

În fine, este îndeplinită și condiția caracterului vremelnic, întrucât solicită suspendarea HG nr. 327/2025 până la soluționarea definitivă a acțiunii pe fond. 3

Pârâțul Guvernul României a formulat întâmpinare la cererea de suspendare (filele 135-150 vol. I), prin care au invocat excepțiile litispendenței față de dosarul nr. 365/33/2025 aflat pe rolul Curții de Apel Cluj și a lipsei de interes, iar pe fond a solicitat respingerea cererii de suspendare.

În motivarea întâmpinării, arată pârâțul că există identitate între prezentul dosar și cel cu nr. 365/33/2025 aflat pe rolul Curții de Apel Cluj, prin urmare solicită admiterea excepției de litispendență.

În ceea ce privește excepția lipsei de interes a reclamantelor, arată pârâțul că acestea nu au reușit să facă dovada interesului legitim privat în vederea exercitării controlului de legalitate asupra HG nr. 327/2025, astfel cum impune Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 8/2020.

Convenția de la Aarhus și OUG nr. 195/2025 impun implicarea publicului în luarea deciziei de mediu, însă sintagma „luarea deciziei de mediu” se circumscrie actelor emise de autoritățile competente pentru protecția mediului, cum ar fi: decizia etapei de încadrare, aviz de mediu, acord de mediu, autorizație de mediu, autorizație integrată de mediu etc.

Asociația Declic a avut posibilitatea legală de a participa în procesul de luare a deciziei de emitere a Acordului de mediu nr. 6/28.10.2024, emis de Agenția pentru Protecția Mediului Mureș.

Pe fondul cererii de suspendare, arată pârâțul că, în speță, nu s-a conturat vreo situație de fapt de natură a genera suspiciuni rezonabile cu privire la emiterea respectivului act, motivele invocate de reclamante putând fi clarificate doar cu ocazia cercetării fondului.

Pârâțul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a formulat întâmpinare la cererea de suspendare (filele 154-168 vol. I), prin care a invocat excepțiile conexității și lipsei de interes a reclamantelor, iar pe fond a solicitat respingerea cererii de suspendare, motivele invocate fiind comune cu cele ale Guvernului României.

În plus, a arătat pârâțul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, cu privire la suspendarea acordului de mediu nr. 6/2024 emis de Agenția pentru Protecția Mediului Mureș, că aceasta nu atrage automat nelegalitatea HG nr. 327/2025, la data adoptării acestei Hotărâri acordul de mediu fiind în vigoare și producându-și efectele juridice.

Mai mult decât atât, efectul suspendării este limitat și nu poate retroactiva asupra unui act administrativ deja emis în condiții de legalitate aparentă. Suspendarea produce efecte doar între părțile litigante, iar în dosarul nr. 6709/117/2024 Ministerul nu a fost parte, emitentul actului fiind Agenția pentru Protecția Mediului Mureș și Agenția Națională pentru Mediu și Arie Protejate.

Pârâta Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA a formulat întâmpinare (filele 176-200 vol. I, 1-5 vol. II), prin care a invocat excepția lipsei de interes a reclamantelor, iar pe fond a solicitat respingerea cererii de suspendare, argumentele fiind comune cu cele ale celorlalți doi pârâți.

În plus, a arătat pârâta că obiectivul de investiție „Amenajarea Hidroenergetică Răstolița” este o amenajare hidroenergetică cu funcțiuni complexe, care au fost abordate încă de la conceptul de proiectare, gradul de realizare a investiției în prezent fiind de 92%.

Acest obiectiv de investiții a fost aprobat prin Decretul nr. 95/1989, lucrările de investiție fiind demarate în anul 1989.

Prin HG nr. 489/1996 au fost aprobați indicatorii tehnico-economici actualizați la unele obiective hidroenergetice în curs de execuție, inclusiv și pentru AHE Răstolița., care a fost declarată de utilitate publică de interes național prin HG nr. 332/1996.

Potrivit HG nr. 900/2017 au fost declanșate procedurile de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere.

În contextul crizei energetice generate la nivelul Uniunii Europene de războiul ruso-ucrainean, Comisia Europeană a lansat, în luna mai 2022, planul de măsuri REPowerEU, având ca scop asigurarea independenței Europei față de importurile de combustibili fosili din Rusia.

În acest context, Consiliul Suprem de Apărare Țării a emis, în data de 25.10.2022, Hotărârea nr. 169 privind îmbunătățirea rezilienței energetice a României pentru asigurarea securității în domeniu prin adaptarea operativă și dezvoltarea de noi capacități de producție 4

energetice, AHE Răstolița fiind aprobată de către Consiliul interministerial de avizare a lucrărilor publice de interes național a Guvernului României, fiind în concordanță cu Strategia Energetică a României 2020-2030 cu perspectiva anului 2050, precum și cu Planul Integrat Energie și Schimbări Climatice.

Datorită importanței majore a AHE Răstolița pentru sistemul energetic național, a fost emisă OUG nr. 175/2022 care, la art. 1 prevede că obiectivele de investiții prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta OUG, declarate ca fiind proiecte de interes public major care utilizează energie regenerabilă, sunt considerate situații excepționale, în sensul prevederilor art. 5 alin. 2 din Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului și sunt proiecte de interes național/importanță/securitate națională, pentru a căror realizare sunt permise scoaterea terenurilor din circuitul agricol în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, după caz, scoaterea definitivă a terenurilor din fondul forestier național în condițiile art. 36 din Legea nr. 46/2008-Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Argumentele susținute de reclamante nu prezintă indicii suficiente pentru a răsturna prezumția de legalitate a actului administrativ contestat, ci se constituie în critici ce pot reprezenta eventual temeiul acțiunii în anulare, iar acest aspect ar însemna o prejudecare a cererii în anulare.

În realitate, HG a cărei suspendare se solicită a fost emisă inclusiv având la bază Acordul de mediu nr. 12/1990, act administrativ valabil emis în condițiile legii aplicabile.

Mai mult, suspendarea Acordului de mediu nr. 6/2024 este singurul motiv invocat. Or, o hotărâre de suspendare pronunțată în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004 nu poate avea niciun efect asupra valabilității HG nr. 327/2025. De asemenea, art. 17 alin. 3 din OUG nr. 195/2005 are în vedere o suspendare cu titlu de sancțiune impusă de autoritatea emitentă pentru nerespectarea obligațiilor din acordul de mediu, situație care nu este similară suspendării judecătorești dispuse de instanță până la soluționarea acțiunii în anulare.

Mai susține pârâta că reclamantele nu au făcut dovada pagubei iminente, argumentele invocate constituind simple supoziții cu privire la un comportament ulterior al ei. Pe de altă parte, este beneficiara Autorizației de construire nr. 304/1990, cu valabilitate până la terminarea lucrărilor. Prezentul litigiu nu are ca obiect cenzurarea demersurilor făcute de Hidroelectrica pentru a obține sau nu autorizația de construire, nici anularea, valabilitatea sau caducitatea Autorizației de construire nr. 304/1990. Certificatul de urbanism a stat la baza emiterii Acordului de mediu nr. 6/2024 și nu la baza HG nr. 327/2025.

Nu a solicitat certificatul de urbanism pentru autorizarea lucrărilor de defrișare, întrucât pentru acestea nu este necesară o autorizație de construire, ci acte de reglementare emise de direcția silvică și Garda forestieră.

Se invocă drept pagubă iminentă aspecte de mediu care au fost analizate în procedura de evaluare a impactului proiectului asupra mediului, procedură care s-a finalizat cu emiterea Acordului de mediu nr. 6/2024 care a conchis că proiectul în varianta propusă-Alternativa 3 nu are impact semnificativ asupra mediului.

Susținerea conform căreia lucrările de defrișare vor amplifica riscul de inundații este, mai ales în contextul proiectului hidroenergetic, una falsă, care denotă în realitate incapacitatea reclamantelor de a înțelege modalitatea de funcționare și utilitate a amenajărilor hidroenergetice. Amenajarea unui baraj și crearea unui lac nu poate conduce la crearea unui astfel de risc, ci dimpotrivă, rolul este tocmai cel diametral opus..

În ceea ce privește așa-zisul pericol asupra mediului și așa-zisul caracter ireversibil al acestuia, arată pârâta că, în realitate, suprafața de teren în discuție a mai fost scoasă din fondul forestier în anii 90, iar vegetația de pe aceste suprafețe a crescut în acest interval de timp. Împrejurarea că a fost calificată din nou ca fiind fond forestier de către autoritățile silvice exclusiv ca urmare a faptului că în acest interval de timp a crescut vegetația de tip lăstăriș nu înseamnă că, prin actuala aprobare a scoaterii din fondul forestier, s-ar aduce un prejudiciu ireparabil mediului. În acest context, impactul asupra mediului al proiectului a fost analizat cu o deplină seriozitate și în trecut, iar concluzia asupra oportunității, inclusiv din perspectiva mediului, a fost ca acesta este, în ansamblu, unul benefic. Beneficiul derivă, pe de o parte, din producția de energie verde, 5

regenerabilă, care înlocuiește în mod evident capacitățile de producție cu emisii de carbon, iar pe de altă parte din transformarea ecosistemului preexistent și crearea unui ecosistem nou, sustenabil din toate punctele de vedere.

Nu se poate discuta despre o pagubă iminentă ci, din contră, construcția amenajării hidroenergetice Răstolița are efecte benefice atât pentru economia națională, cât și pentru societatea civilă și mediu, inclusiv pentru ariile protejate.

Atât reclamantele cât și pârâta Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale „Hidroelectrică” SA au depus concluzii scrise.

La termenul de judecată din data de 14.07.2025 Curtea a respins excepțiile de litispendență și conexitate invocate de pârâții Guvernul României și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Examinând, cu prioritate, excepția lipsei de interes a reclamantelor, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, din următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 lit. a din Legea nr. 554/2004, persoana vătămată este definită ca fiind orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Au mai invocat pârâții, în susținerea excepției lipsei de interes a reclamantelor și Decizia nr. 8/2020 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție-Complețul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, prin care s-a statuat că, în vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului. Or, scopul principal al Asociației Declic îl constituie, potrivit dispozițiilor art. 3 din Statutul acesteia, depus la filele 48-57 vol. I dosar, promovarea democrației, păcii, drepturilor omului, valorilor comunitare, egalității, corectitudinii, dezvoltării durabile, **protecției mediului**, iar, în vederea atingerii acestui scop, printre obiectivele asociației reglementate la art. 4, se regăsesc atacarea în instanță a deciziilor ilegale ale autorităților locale și centrale în probleme de mediu sau probleme care încalcă drepturile omului, contribuția la reformarea statului de drept prin organizarea de „procese test”.

În egală măsură, potrivit dispozițiilor art. 5 din Statutul Asociației Bankwatch România-Filiala Cluj (filele 62-70 vol. I), scopul acesteia este creșterea și conștientizarea publicului asupra problemelor de mediu specifice zonei și promovarea soluțiilor sustenabile prin educație și informare, iar potrivit art. 6, printre obiectivele principale, se regăsesc apărarea dreptului la un mediu sănătos, protecția naturii, prevenirea schimbărilor climatice, protecția mediului urban, promovarea surselor regenerabile de energie, promovarea unor modele de viață ecologice, prin orice mijloace legale și inițierea de procese test pentru realizarea obiectivelor.

Prin urmare, în raport de dispozițiile legale citate anterior, de Decizia nr. 80/2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, având în vedere scopul direct și obiectivele reclamantelor, așa cum rezultă din Statutele acestora, Curtea constată că este justificat interesul în formularea cererii de suspendare a HG nr. 327/2025 care, prin aprobarea scoaterii definitive din fondul forestier național a terenului în suprafață de 37,5263 ha, de către Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale „Hidroelectrică” SA pentru realizarea lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea Hidroenergetică Răstolița”, prezintă un impact semnificativ asupra mediului.

În consecință, Curtea va respinge excepția lipsei de interes a reclamantelor în formularea prezentei cereri de suspendare, excepție invocată de către pârâți, prin întâmpinările depuse.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că cererea formulată este întemeiată, din următoarele considerente:

Potrivit art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, suspendarea executării unui act administrativ unilateral poate fi dispusă în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Suspendarea executării actului administrativ la cererea persoanei vătămate, reglementată în art. 14 din Legea nr. 554/2004 pentru etapa procedurii prealabile administrative și în art. 15 din aceeași lege, pentru etapa judiciară de contestare a actului administrativ, constituie un instrument 6

procedural menit să asigure protecția juridică provizorie a subiectelor de drept în privința cărora actul administrativ produce anumite efecte juridice, până la evaluarea acestuia de către instanța de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anulare.

Această măsură de protecție, care înlătură temporar efectul executoriu al actului administrativ, poate fi dispusă numai dacă sunt îndeplinite cele două condiții prevăzute cumulativ de lege.

Cazul bine justificat, definit în art.2 alin.1 lit.t din Legea nr.554/2004 ca fiind împrejurările legate de starea de fapt și de drept, de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ; paguba iminentă, definită de art.2 alin.1 și ș din Legea nr.554/2004 ca fiind prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public. Cazul bine justificat și iminența unei pagube sunt analizate în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, fiind lăsate la aprecierea judecătorului, care nu poate efectua decât o analiză sumară a aparenței dreptului, pe baza împrejurărilor de fapt și de drept prezentate de partea interesată, cu respectarea unui echilibru rezonabil între interesul public pe care autoritatea publică este obligată să îl îndeplinească și drepturile subiective sau interesele legitime private care pot fi afectate.

În jurisprudența sa constantă, Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți a reținut că pentru conturarea cazului temeinic justificat care să impună suspendarea unui act administrativ, instanța nu trebuie să procedeze la analiza criticilor de nelegalitate pe care se întemeiază însăși cererea de anulare a actului administrativ, ci trebuie să-și limiteze verificarea doar la acele împrejurări vădite de fapt și/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ.

Astfel de împrejurări vădite, de fapt și/sau de drept care sunt de natură să producă o îndoială serioasă cu privire la legalitatea unui act administrativ au fost reținute de Înalta Curte ca fiind: emiterea unui act administrativ de către un organ incompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ sau modificarea importantă a actului administrativ în calea recursului administrativ.

În acest context, Curtea constată că susținerile reclamantei, prin care se tinde a se face dovada aparenței de nelegalitate, respectiv a unei serioase îndoieli în privința legalității actului, sunt întemeiate.

Astfel, prin HG nr. 327/2025, s-a aprobat scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului în suprafață de 37,5263 ha, de către Societatea de Producere a a Energiei Electrice în Hidrocentrale „Hidroelectrică” SA, pentru realizarea lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea Hidroenergetică Răstolița”.

Potrivit art. 1 alin. 3 din Hotărâre, scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenului prevăzut la alin. 1 se face cu defrișarea vegetației forestiere, pe suprafața de 30,7570 ha, conform Acordului de mediu nr. 12/07.11.1990 emis de Ministerul Mediului și Acordului de mediu nr. 6/28.10.2024 emis de Agenția pentru Protecția Mediului Mureș, care permite realizarea investiției „Amenajarea Hidroenergetică Răstolița” potrivit Alternativei 3.

Prin decizia civilă nr. 465/2025 pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 6709/117/2024, s-a suspendat acordul de mediu nr. 6/2024 emis de Agenția Pentru Protecția Mediului Mureș până la soluționarea dosarului nr. 454/117/2025 al Tribunalului Cluj, acord emis pentru proiectul „Scoatere definitivă din fondul forestier și defrișare teren în vederea finalizării Amenajării Hidroenergetice Răstolița”.

Prin urmare, în acord cu cele susținute de reclamante, Curtea constată, la nivel de aparență, că HG nr. 327/2025 nu își poate produce efectele, atâta timp cât actul care a stat la baza emiterii acesteia, respectiv acordul de mediu nr. 6/2024 emis de Agenția pentru Protecția Mediului Mureș, este în prezent suspendat. Este adevărat, că la baza HG nr. 327/2025 a stat și Acordul de mediu nr. 12/1990, emis de Ministerul Mediului, din actele dosarului nerezultând că acest acord a fost revocat sau anulat. Cu toate acestea, în procedura sumară a suspendării, Curtea nu poate analiza în ce măsură acest aspect 7

este de natură să acopere efectul suspendării acordului de mediu nr. 6/2024 emis de Agenția pentru Protecția Mediului Mureș.

În consecință, Curtea constată că este îndeplinită condiția cazului bine justificat, în sensul existenței unei îndoieli serioase asupra prezumției de legalitate de care acesta se bucură în mod normal.

Cu privire la condiția pagubei iminente, Curtea constată că amplasamentul aprobat pentru executarea proiectului se suprapune cu mai multe arii protejate, respectiv: Călimani Giurgiu, Defileul Mureșului Superior, Parcul Natural Defileul Mureșului Superior, Munții Călimani și parțial cu Parcul Național Cășimani, trei din aceste arii naționale protejate fiind afectate, aspect ce rezultă din Avizul ANANP nr. 86/227.09.2024 depus de pârâta Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA odată cu întâmpinarea (filele 28-30, vol. II), precum și din Avizul Administrației Parcului Național Călimani, depus de către aceeași pârâtă și aflat la fila 31, vol. II .

În mod evident, prin punerea în executare a acestei hotărâri, se produc consecințe semnificative asupra mediului, consecințe care sunt ireversibile, astfel încât este îndeplinită în cauză și condiția pagubei iminente.

Prin urmare, pentru toate considerentele expuse anterior, Curtea constată că cererea formulată este întemeiată, motiv pentru care o va admite și va dispune în consecință.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE :

Respinge excepția lipsei de interes.

Admite cererea de suspendare formulată de reclamantele ASOCIAȚIA DECLIC, cu sediul în mun. Cluj-Napoca, [REDACTAT] și ASOCIAȚIA BANKWATCH

ROMÂNIA - FILIALA CLUJ, [REDACTAT], ambele cu domiciliul procesual la Cabinet de Avocat Mândruțiu E. Roxana, cu sediul în mun. Cluj-Napoca, Bd. [REDACTAT], în contradictoriu cu pârâții GUVERNUL ROMÂNIEI, cu sediul în București, Palatul Victoria, Piața Victoriei nr. 1, sector 1, MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR, cu sediul în București, Bulevardul Libertății nr. 12, sector 5, și SOCIETATEA DE PRODUCERE A ENERGIEI ELECTRICE ÎN HIDROCENTRALE HIDROELECTRICA S.A., cu sediul în București, Bulevardul Ion Mihalache nr. 15-17, sector I, Clădirea Tower Center, Et. 10-15, și, în consecință:

Dispune suspendarea HG nr. 327/2025 până la soluționarea definitivă a acțiunii pe fond ce face obiectul dosarului nr. 552/33/2025.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se va depune, sub sancțiunea anulării, la Curtea de Apel Cluj.

Pronunțată la data de 23.07.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE, GREFIER,